bogáncsról ömlik lila szín
mézmese boldogan lobog
a pázsitfüves szellemek
nyája előtt még itt vagyok

még itt a szem még itt a vers
még kél fehér kéktáncú szél
még kék tükörben ég katáng
még az elindult visszatér

még várom csenget majd a csend
csöpp csigaház nyit ablakot
még elém ugrik szöszke szó,
mely váratlanban hallgatott

ömlik ömlik a lila szín
darazsat hív megrészegít
még mutatja méhmozdulat
munkás ösztön szépségeit

még itt vagyok így képzelem
fénylétemen árny ring sötét
körtánc kerekít csillagot
ezüstöz lila mézmesét

a táj gyönyörrel mérgezett
ó bogáncs csalfán és lilán
ó valón túli énekem
imádott Óperenciám!

tudatlan Tudás merre mégy?
Jó Nincs rossz Van dűlő halott

telt keblű templomistenek
mind elhagyott elhagyatott

ó pázsitfüves szellemek
villanó gyöngy nyár ősz nyakán
végtelenben nincs-életem
kegyetlen Óperenciám!

ömlik ömlik a lila méz
az édes íz ragyog ragyog
ó nyárban őszben íz-zenék
ragyogón hallhatatlanok!

nemlétű isten űz maraszt
szónokol lengetőn lilán
egyetlen isten - így hiszi
imádott Óperenciám!

lilát kiolt kéket meneszt
zöldet lassan sötétnek ad
vörös arany vér robbanás
szívmentő alkonypillanat

vérrobbanás talán talán
ha lesz ha lesz arcokra csap, -
s elhozod nemlét-istenem
a Csillagod, - Csillagomat?

(2011)